

Elsőszori ára :
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Cselédmizériák.

Pécs, 1896. április 22.

Századvégi társadalmi bajaink közt nem a legutolsó helyen állanak a cselédmizériák, a melyek számtalan háztartás derült egén fenyegető felhők gyanánt szoktak sűrű egymásutánban átvonulni s a békés családi otthont nem egyszer fenekestől forgatják ki csendes nyugalmából.

Rég letűntek azok a patriarkális idők, a mikor a cseléd a szó nemesebb értelmében a családhoz tartozott s ambícióját helyezte abba, hogy szorgalma, hűsége, engedelmessége által kiérdemelje bizalmát annak a családnak, a mely házi tűzhelyéhez fogadta s erkölcsi tisztességére féltékenyen őrködött, nehogy árnyat vessen arra a háznépre, a melynek tagjává lett.

A törvény szavai szerint a cseléd manapság is tagja a szolgálatadó család háznépének, de ennek a jogi viszonyok eltűnt már az az etikai alapja, a mely hajdanta egy szoros családi kötelékbe forrasztotta egybe a háznépet; manapság a cseléd rendszerint olyan elemét képezi a háznépnek, a mely állandó hadilábon áll a család tagjaival; belső ellenség, a melynek támadásai ellen folyton résen kell lennünk, a nélkül, hogy azokat mindig elhárítani sikerülne.

Ha ennek a sajnos jelenségnek okait kutatjuk, első sorban az erkölcsök általános lazulása tűnik ilyen ül szemünkbe.

Az ugynevezett századvégi felvilágosultság elhatott már a műveletlenebb alsó rétegekbe is; csak hogy míg a középosztálynál a magasabb műveltség, a finomult izlés tetszetős mázzal vonják be a puritán erkölcsök helyébe lépett jellem- és érzébeli sivárságot, addig a műveletlen néposztálynál a vallás erkölcsi érzék eltompulása egész meztelenségében állítja előtérbe az állatot az emberben, melyet semmiféle etikai szempontok nem zaboláznak anyagi és érzéki vágyainak kielégítésében.

Ez a zabolázatlan állat az emberben teszi gyűlöletessé a fárasztó munkát; ez teszi válogatóssá, finnyássá az asztalnál, ez fokozza cifrázkodási vágyát s ez hajtja minden tisztesség halomradontásával a durva érzéki gyönyör karjaiba modern cselédeinket.

Ismeretlen fogalom ezek előtt a ragaszkodás a munkaadóhoz, a régiek által ambicionált kitartás a szolgálatban; előszeretettel kóborolnak egyik helyről a másikra, ha nem megy minden a saját szájuk ize szerint, vagy igen sokszor minden mások nélkül is, csupán egyszerű kedvtelésből.

De necsak a cselédekre vessünk, a mikor azok erkölcsi züllöttségét felpanaszoljuk, mert ennek ha talán nem is előidézői, de igen sokszor előmozdítói maguk a cselédtartó gazdák.

Csak köszönettel tarthatunk rendőrfőkapitányunknak azért a nyílt őszinteségért, a melylyel cselédmizériáink eme bősé-

ges kuforrására rámutatott, a mikor a hétfői közgyűlésen kijelentette, hogy a titkos prostitúciónak a hatóság gátakat sikerrel addig nem emelhet, míg azt a cselédtartó gazdák tudtával, beleegyezésével, sőt nem ritkán közreműködésével üzik a cselédek, kiket gazdáik háziszentélye védelmez meg a hatósági megtorlástól.

Köztudomású tény, hogy igen sok cselédtartó gazda egyenesen azzal a feltétellel fogadja fel nőcselédeit, hogy azok egész éjjelenként szabadon kóborolhatnak, vagy fogadhatnak maguknál éjjeli látogatókat, a mely célra szabad rendelkezésükre bocsátják a kapukulcsot, mert így sokkal könnyebben és a mi fő, sokkal olcsóbban jutnak cselédhez, mint azok a gazdák, a kik a tisztességre is adnak valamit.

Valóban különös fogalmaik vannak ezeknek a cselédjeiket szabad pórásra bocsátó uraknak és hölgyeknek! Ezek a legnagyobb megvetéssel fordulnának el attól a bordélyostól, aki társaságukba tolaikodék de nem veszik észre, hogy erkölcsi szempontból egy mákszemnyivel sem jobbakk annál a bordélyosnál, mert ők cselédjeiknek éppen úgy alkalmat szolgáltatnak a prostitúció gyakorlására, mint a bordélyos kéjnéinek, s teszik ezt éppen úgy anyagi haszon miatt, mint a bordélyos, mert a tisztességtelen életmód engedélyezését megfizettetik maguknak a csekélyebb bér, vagy nem ritkán ingyenes szolgálat kikötésével.

„Pécsi Figyelő” tárcája.

Az alamuszi Ádám.

— Klingström Róbert. —

I.

Élt egyszer egy Ádám nevű ember. Az egész világ alamuszi Ádámnak csufolta, mert a szemének valami sajátságos, álmos kifejezése volt. Igen gyakran ment sétálni; sétaközben a földre nézett, botjával a kavicsokat kotorta, kezeivel különös, ideges mozdulatokat tett. A szemközt jövők nevettek rajta. Hülyének tartotta mindenki.

Pedig Ádám nem volt hülye, sőt ellenkezőleg, éles esze és művészi hajlamai voltak. Nem is egy, hanem két művészlélek szorult belé: egy költő, meg egy festő. És két lélek sok embernek ezen a világon; azért Ádám nem is ebben a világban élt, hanem alkotott magának egy külön ábrándvilágot, amelyben a férfiak jellemesek, az asszonyok fenköltek és jók voltak. És Ádám boldog volt az ő külön világában. Ő alkotta, ő volt annak istene: minden vágya teljesült benne.

Nincs a világon örökkétartó boldogság. Ádámot idővel a társaságba hívták, a mit

itt tapasztalt. az homlokegyenest ellenkezett az ő ábrándképeivel. A férfiak, a kiket megismert, gyöngye jelleműek voltak, az asszonyok köznapiak és rosszak. És tapasztalta az embereknek még egy hibáját, amiről eddig fogalma sem volt: a hűságot, a kendőzködést. A leányok egymásközt nem is igen beszéltek másról, mint ruháról és azt a férfit becsülték legtöbbször, aki szépen tudta tőlük kérdezni, hogy mit álmodtak az éjjel.

Ádámról ellenben már nem hirdették, hogy hülye, hanem azt, hogy bolond. Nincs hivatal előléptetés nélkül.

Egy májusi napon az alamuszi Ádám séta közben egy padhoz ért. Elfáradt a hosszú járástól és leült a padra. Az ég be volt borulva, a közeli tócsából a békák kiugráltak a rétre. Minden a közeledő esőt hirdette.

Ádám elgondolkodott. Előtte ugráltak a békák. A békák csupaszkok voltak. Bizonyára egyik sem gondolt a maga, vagy a más ruhájára, annál kevésbbé a pénzére. Miért gondolnak az emberek első sorban a ruhára, meg a pénzre?

És elábrándozott Ádám arról az asszonyról, aki az ő külön világába beleillik, aki őt nem a pénzéért fogja szeretni. És elképzelte azt az asszonyt. Halvány arca lesz, szőke haja, ábrándos buzavirág szemei . . .

Aki hisz, az üdvözl. Léptek hangzot-

tak, Ádám fölkapta fejét. Az ideál közelegett feléje. Halvány arca, szőke haja, ábrándos buzavirág szemei. Ádám visszafojtott lélekzettel nézte.

Mikor a szőke leány a padhoz ért, leejtette a legyezőjét. Ádám udvariasan odaugrott és fölvetette. A leány azt mondta: — Köszönöm.

Milyen édesen csilingelt ajkán ez a szó! Ádám derültnek látta a felhős eget. És amikor a leány már messze járt, a felhőkbe rajzolva látta azt a szőke haju, halvány fejű, azokkal az ábrándos buzavirág szemekkel.

Hirtelen gondolt egyet és elkezdett futni, ahogy csak lábai bírták. Kissaladt a ligetből, végig loholt a város utcáin. A kik látták, nevettek a bolond Ádámot. Lihegve ért szobájába, ahol ecsetet, palettát, festőpapírt szedett elő és festeni kezdett. Másnap készen volt a kép. Felhőkbe emelkedő szőke haju, halvány arcú angyalt ábrázolt, aki kezét a keblén összetette és ábrándos kék szemével az égre nézett. Ádám el volt ragadtatva saját művétől. És jogosan el lehetett ragadtatva, mert az a kép remek volt. Csak hogy Ádám nem mutatta senkinek.

És azóta Ádám naponként találkozott az ő szőke ideáljával, mindig ugyanazon a helyen, ahol először látta. Otthon pedig lefestette őt ezer alakban és helyzetben. Egész

A társadalom feladata ennek a betegségnek a gyógyítását kezébe venni: bélyegezze meg a társadalom megvetésével azokat a cseléd tartókat, a kik cselédjeiknek a titkos prostitúció üzését megengedik s arra nekik alkalmat szolgáltatnak; mert az ilyenek rászolgáltak a megvetésre nemcsak azért, mivel az erkölcstelenségnek anyagi haszon fejében segédkezet nyújtanak, hanem azért is, mert ezzel megnehezítik azoknak a gazdáknak a helyzetét, a kik háznépük tisztességére adnak valamit s bűnpalástolásukkal megbénítják a hatóság karját, a mikor rendet csinálni akar.

Vannak azonban a cselédmizeriáknak más melegágyai is, a melyeknek szigorú és erélyes ellenőrzését nem ajánlhatjuk eléggé rendőrségünk figyelmébe, s ezek a helyszerzők és szállásadók üzelmei, a melyekről lehetetlen, hogy a rendőrségnek tudomása ne legyen, hisz köztudomásuk, csak hogy a rendőrségnek nem szabad mindig panaszra várnia, mert a felmerült panaszok orvoslása inkább bírói funkció; a rendőrség feladata a megelőzés, a mit csak panasz nélkül való kutatás és ellenőrzés által lehet elérni.

A cselédközvetítő vállalatok kifutói, a kik a szabályszerű közvetítési díjon kívül egyenesen megkövetelik a cselédektől és a gazdáktól a busás külön borraivalót, s a titkos helyszerzők a cselédeket uton-utfélen csábitgatják helyeik folytonos cserélésére, a minek nagyon üdvös ellenszere lenne a főkapitánynak az az eszméje, hogy az a cseléd, a ki egy évben háromszor fontos ok nélkül változtatja helyét, két évre tiltassék ki a városból.

Ráférne a szigorubb ellenőrzés a szállásadókra is, a kinek lakásai valóságos bűntanyák, hol a hely nélküli cselédek az erkölcstelenség és renyhesség magasabb iskoláját járják. Ezeknek a bűntanyáknak a töltögetésére is a helyszerzők nyújtanak segédkezet, mert cselédváltás esetén hasztalan fordul a gazda a fölmondási idő

alatt a cselédközvetítőkhöz cselédért; ilyet már csak akkor küldenek hozzá, a mikor a volt cseléd tényleg ki is lépett, úgy hogy a gazda ilyenkor szorultságában kénytelen felfogadni azt, a kit épen a nyakába akasztanak, nem nagyon válogathat.

De éppen ez az, a mit a helyszerzők elérni akarnak, azért a hely után tudakozódó cselédet előjegyzésbe sem veszik addig, míg szolgálatából ki nem lépett s ezzel rend szerint hosszabb-rövidebb ideig tartó facérkodásra kényszerítik, melyet a szállásadónál tölt, a hol elkölti netán megtakarított filléreit, vagy adósságba keveredik s megtanul minden rosszat, ha eddig nem tudta.

Hát ezen nem segíthetne a város a szolgálatot keresők számára köz-szállók felállításával s a magán szállásadók tanyáinak bezárásával?

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 22.

Egy csodadoktor.

Ma délelőtt pont 11 órakor történt.

Egy kised hazafi vonul be a trafikba, két skatulyával a két (kettő volt neki) hóna alatt. Köszönt és megállt.

— Mi tetszik?

— Semmi.

— Hát mit akar?

— Semmit — mondta bámulatos átalakodottsággal a kised ember.

Az érkező vendéghez intézhető kérdések ki lévén merítve, a trafikos nem szólt semmit s ebbeli negatív működése nyomán mély csend támadt. Akkor azt mondta a barátságos idegen:

— Van önnek tyukszeme?

A kérdezett férfi az Ollendorff Neyféle tanrendszer utasításai alapján válaszolt:

— Sógornóm egyedül ment a vásárra, de a katona gombjai fényesek.

— Igen? — kérdezte látható örömmel a rövides ember — s miként vannak becses tyukszemei?

szomszéd mezőről áthallatszott a nyáj kolomp hangja.

Ádám elgondolkodva haladt. A jövőről ábrándozott. Mikor majd híres festő lesz szép szeretőt fog tartani. A legszebbet. De mégis: inkább megházasodik s akkor majd az eredeti modellről festheti azt az égbe szálló szőke angyalt.

Addig-addig álmodozott Ádám, hogy nem is vette észre, amikor letért az utról és a sűrűbe hatolt. Csak akkor látta, hol jár, mikor a sűrű-ég tulsó oldalán huzódó uthoz érve, emberi hangok jutottak a füléhez. Az ut szélén levő padon két leány ült; az egyik az ő képeinek az eredetije volt. Szégyelte, hogy most hallgatóni fog, de nem tudott parancsolni magának. Azokat a rég szomszagos hangokat hallhatta, melyek csengése ama nap óta nem némult el szíve mélyén.

Ezerszeres kár, hogy a legszebb hang se lehet tartalom nélkül, s hogy a legeszményibb leánykák is beszélnek néha prózai dolgokról. A kékezemű angyal is beszélt és Ádámnak meg kellett azt hallani.

— A többit már te is tudod, Malvina, szólt a szép leány. Burghavenék Lizája megszökött azzal a szegény tanárral, pedig tudta, hogy az apja ki fogja tagadni. Bolondnak elég bolond volt szegény...

A másik est mondta:

— Bizony elég bolond volt. De azért

— A körülményekhez képest jól érzik magukat. Elmultak minden gondjaik, az álom hű barát.

— E szerint tessék helyet foglalni — s a kis honfi buzgó örömmel kerített egy széket — tessék helyet foglalni.

— És?

— És levetni méltóztassék.

— Minek?

— Mert két óra múlva ki fogom tyukszemeit irtani — monda fölényvel a honfi s bontogatni kezdte a skatulyáit.

— Cipőn keresztül nem megy a dolog?

— Nem.

— Sajnálom. Csak cipőstül vagyok hajlandó belemenni a vállalatba.

Az apró honfi a dobozokat újra a hónai alá fogta.

— Ön, ha jól rémlik nekem, gyáva — mondá.

Ezzel büszkén kikorcsolyázott a trafikból, az utcai hordárhoz fordult azon kérdéssel, hogy vannak e tyukszemei. Miután a hordár csak husz krajcár felpénz adása után volt hajlandó ez ügyben nyilatkozni, a honfi kérdéseit beszüntette és haraggal keblében, távozott, miközben önmagába merült.

Napirend 1896. április 23-án.

Naptár. csütörtök, április 23 — Kőm. kath. Béla. — Prot.: Béla. — Görög-kel. (április 11.) Antipa. — Zsidó: Cham. böjt. — Nap kél 4 óra 59 perckor — nyugszik 6 óra 58 perckor — Hold kél délután 4 óra 39 perckor. — nyugzik reggel 8 óra 01 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 11-2 Cels. fok meleg, légnyomás 752 Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett enyhe idő várható, helyenkint csapadék és zivatarok.

Színház: Kúry Klára vendégfelléptével „Holtomiglan“, énekes színmű 4 felvonásban.

— (Városi tisztviselők fizetésrendezése.) Régóta a levegőben van, hogy tisztviselőinknek végre-valahára tisztességesebb fizetést kellene adni, mert a még 1870-ben megállapított fizetések, ma 26 év múlva egyáltalában nem felelnek meg az élelmezési-és lakbér viszonyoknak, melyek a mondott idő alatt rohamosan megrágultak nemcsak az egész országban, de különösen Pécsen. A szervezkedési bizottság behatóan foglalkozott ezzel a kérdéssel, és bár szebbnél-szebb tervek kerültek szőnyegre, mindig a nem tudom, hogy a helyében nem tenné-e te is így?

— Ugyan, ugyan Malvin! Ugy nézek én ki, mint egy német régi regénybeli polgárkisasszony, hosszú szőke hajjal, a sarokablakban: felszerelve hárfával és szentimentalizmussal kibélelve? Ha én sóvárgok valamiért, Malvin, annak ragyogni kell, ragyogni és csengeni... Aztán legyen sok... sok... nagyon sok. Szeretem a selymet, a lovat... a kocsit... nem, Malvin, én sohasem fogok megörökölni állástalan tanárral, ehhez nagyon erényesnek érzem magamat... és nevetett jóízűen; gyönyörű hangja beillett volna fülemile csattogásnak.

Ádám kiugrott a sűrűből. A két leány megriadt és elfutott. Az egyik egy könyvet ejtett el. Ádám észrevette és mohón kapott utána. Egy hirhedt francia regény volt, a melyet a gimnáziumokban el szoktak kobozni a tanulóktól és kicsapják őket az olvasásáért. Ádám a földhöz csapta és elrohant.

Mikor hazaért, fölrohant a szobájába és előkereste festményeit, palettáját, ecsetjeit. Ezer darabra törte, zústa, tépte, aztán tüzet rakott a kályhában és elégette valamennyit.

S midőn már a lángok mindent felémésztettek, egy könyccsepp esett a kezére. Arra elfogta a keserűség és fuldokló zokogásban tört ki:

— Oh én ideálom! Hiszen az én keb-

nap paletta és ecset volt a kezében, csak akkor mozdult ki szobájából, mikor a találkozás órája közelgett.

Megszólítani nem merte. Pedig hogyan szerette volna hallani azt a csengő zenét, a leány édes szavait. De valami sejtelen tartotta vissza. Mintha az ő ábrándvilágának kódalajjai süttögták volna a fülébe; — Ne, ne szólj hazzá. Ha megszólítod, elvesztesz mindent!

És így egyszer sem szólította meg.

II.

Ádám apja ügyvéd volt. A fiát is annak szánta, de mikor látta, hogy a gyerek alig evickél át az iskolákon, hivatalnokot akart csinálni belőle.

Egyszer aztán azt mondta neki:

— A takarékpénztárba fogsz menni könyvvezetőnek.

— Dehogyan megyek édes apám. Semmi kedvem egész nap számokat írni.

— És vajjon mi akarsz lenni?

Ádám kidüllesztette mellét, álmos szemei felragyogtak:

— Festő!

Az apja kinevette és hátat fordított neki.

Egy gyönyörű júliusi délutánon a nap áttűzött a fák lombjain és aranyos foltokat hintett az utra, a távoli domboldalon apró emberhangyák gyűjtötték az isten áldását. A

fedezet kérdésén szenvedett hajótörést. A sok tervezet közül adjuk a polgármesterét, a ki a jelenlegi fizetéseket és a 10% drágasági pótlékokat megfelelő összegre óhajtja kikerekíteni, a mi a jelenlegi létszám mellett 4043 frt 20 kr. évi több kiadással járna. Közöljük magát a javaslatot, ámbar nem hiszszük, hogy ily alamiznaszerű fizetésjavításba belemenne a közgyűlés és meghagyná tisztviselőit továbbra is abban az abderai állapotban, hogy t. i. nem ismerik a lakbért. E szerint a fizetésjavítások a következők lennének:

	jelenlegi fizetés a 10% pótlékkal	tervezett fizetés a kikerekítéssel
Polgármester	2750 frt	2800 frt
Főkapitány	2200 frt	2200 frt
4 tanácsos egyenkint	1760 frt	1800 frt
főszámvevő		
főjegyző	1760 frt	1800 frt
főpénztárnok		
főmérnök		
I. aljegyző	1100 frt	1200 frt
II. aljegyző	880 frt	900 frt
főügyész	990 frt	1000 frt
árvaügyész	660 frt	700 frt
árvaszéki ülnök	1320 frt	1400 frt
ellenőr	1210 frt	1300 frt
közgyám	1100 frt	1200 frt
békebíró	990 frt	1000 frt
számvevő és könyvelő	1210 frt	1300 frt
2 osztálymérnök egyenkint	1410 frt	1500 frt
műszaki gyakornok	660 frt	700 frt
levéltárnok	1100 frt	1200 frt
t. főorvos	1320 frt	1400 frt
2 ker. orvos egyenkint	330 frt	400 frt
2 állatorvos	440 frt	500 frt
3 r. alkapitány	1100 frt	1200 frt
2 fogalmazó	770 frt	800 frt
3 r. biztos	660 frt	700 frt
nyilvántartó	880 frt	900 frt
erdőmester	1540 frt	1600 frt
erdőtiszt	990 frt	1000 frt
gazd. felügyelő	880 frt	900 frt
Szállásmester	880 frt	900 frt
3 II. oszt. számtiszt egyenkint	880 frt	900 frt
2 II. oszt. számtiszt egyenkint	770 frt	800 frt

végr. főnök	990 frt	1000 frt
3 végr. segéd egyenkint	555 frt	600 frt
mérnöki kezelőtiszt	550 frt	600 frt
szülésznő	220 frt	300 frt
igtató	770 frt	800 frt
kiadó	770 frt	800 frt
ügykezelési nyilvántartó	660 frt	700 frt
mértékhit. felügyelő	770 frt	800 frt
" ellenőr	660 frt	700 frt
5. I. oszt. irnok egyenkint	660 frt	700 frt
3. II. oszt. irnok egyenkint	440 frt	500 frt
hegybiztos	550 frt	600 frt
4 negyedmester egyenkint	550 frt	600 frt
negyedmester segéd	440 frt	500 frt

Ha azonban a tisztis létszámot egy tanácsai, 2 számtiszt, 1 segéd negyedmesteri, 1 gyakornoki, 1 irnoki, 6 napidijasi, 4 rendőri, 2 szolgai és egy segédkézbesítői állással szaporítanák, az évenkénti több kiadás 13.000 frtot tenne, a mit a szeszadó-pótlékokból lehetne fedezni. Részünkről sokkal megfelelőbbnek találjuk a főszámvevő tervezetét, mely a fizetéseknek kikerekítésén kívül megfelelő lakbéréket is hoz javaslatba és a mi a fő, mindjárt megjelöli a fedezeti módokat. Lapunk holnapi számában ezt a tervezetet is bemutatjuk.

— **(Hásfelavatás.)** A pécsi nemzeti kaszinó-egyesület új háza felavatásának alkalmából jövő hó 11-én táncvigalmat rendez.

— **(Kassinói estélyek.)** A pécsi nemzeti kaszinó-egyesület ez évben június hó 17. és 24. én, augusztus 19-én és szeptember 2-án tartja zene és táncestélyeit.

— **(Áthelyezés.)** Az igazságügyminiszter Takács Imre sádsi járásbírósi irnokot a pécsi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **(A jószívűség jutalma.)** Farkas Mária, egy magányos agglány Perbecky Istvánné Machala Zsófiával akkép egyezkedett meg, hogy heti két frt fizetésért az ellátja őt házuknál étellel és lakással. Az egyezkedést Perbeckyné meg is tartotta; adott lakást is, ételt is az agg leányszónak, szorosán betartván így a szóbeli szerződés paragrafusait. Igen ám, de Farkas Mária

alapos kifogása támadt az étel minéműsége ellen, mert az hétről-hétre csak — krumpliból állott s el is panaszolta ezt egyik ismerősének, özv. Bischoff Györgynének s kérve-kérte, hogy fogadja őt magához, mert már nem bírja ki tovább azzal az örökös krumpli-étrenddel. A jószívű asszony végre engedett a kérésnek s Farkas Mária hozzá költözött. Azonban Perbeckyék igen-igen megharaguvának e miatt Bischoffnéra s tegnap este 8 óra tájban közös erővel felkerelkedtek s elmenvén az özvegyasszonyhoz, azt rövid uton el akarták kontyolni azért, mert — szerintük — elcsábította a jó koszosukat. Csakis a házbeliek erőyes fellépésének köszönhető, hogy a dühös házaspár véresre nem verte a védtelen özvegyasszonyt. Most a rabiátus házaspárt a bíróságnál jelenti fel a megtámadott özvegyasszony.

— **(Utazási kedvezmény az ezredévi kiállítás látogatására.)** A kiállítók, továbbá a kerületi és helyi kiállítási bizottságok tagjai a m. kir. államvasutakon 30 százalék, a déli vasuton és a dunai hajókon 50 százalék árkedvezmény mellett utazhatnak fel Budapestre. Az ilyen kedvezményes jegyek váltásához igazolvány szükséges, melyet a fentemlített jogosultak a kiállítás igazgatóságához Budapestre intézendő egyszerű levélbeli megkeresésre azonnal megkapnak.

— **(Aranka regénye.)** Alig töltötte még be tizenötödik életévét Reizinger Aranka, szegzárdi illetőségű, fiatal, csinos leányszó, már is azon járt az esze, hogy milyen jó is annak, a ki szép és szépsége miatt aztán ünnepelek. S mert tudta, nagyon is tudta, hogy ő se épen utolsó leány, a kicsi, gömbölyű természetével, fekete hajával, fekete szemével, kerek piros arcával, pici kis szájával, — hát nem tudott a gondolatól nyugodni, hogy szerencsét próbáljon a nagy világban. Szülői jól, gondosan nevelték s nem is sejtették, hogy mi forog a lányuk fejében. A mit aztán a kis Aranka a napok-

lem szült, én teremtettelek téged? Miért halt meg? Miért hagytál el engem?

Mikor letörülte a könyeit, bement az apjához. A kezében egy kész folyamodvány volt s felmutatván, így szólt:

— Pályázni akarok arra az állásra.

Az apja a szeme közé nézett, kémlelte egy pillanatig, de mikor látta, hogy sehogy sem értheti meg, vállat vont s nevetett:

— Mindjárt gondoltam, hogy egyszer megjön az eszed!

III.

Egy hideg, csendes decemberi éjszakán a takarékpénztárnál lázas sietséggel dolgoznak. Holnapra le kell zárni a könyveket.

Az egyik ablaknál egy beesett arcu fiatalember ült.

Szalad, szalad a toll a papíron. A gép végzi a kötelességét. Hanem a szellem, ah! az másfelé kalandozik.

Másfél éve már annak az elhatározásának, hogy szorgalmasan fog dolgozni, nem nyul az ecsethez. Másfél éve, hogy az ideált a földi asszonyokban keresi.

Hányszor vette remegő kezébe az ecsetet! Hányszor akarta ledobni a tollat, melylyel számot kellett írni. De mindig visszatartotta valami.

Egy percre az ablakhoz lép. Felszakítja és kibámul a csillagos, tiszta éjszakába.

— Ádám ur! Ránk hajnalodik, tessék dologhoz látni.

Ádám visszafordul és végignézi az irodafőnököt. Melle egy percig zihál, oda akarja kiáltani:

— Nyomorult hajtógép! Közönséges motor: érzéketlen, erőszakos buta . . .

Egyet sóhajt és visszaül. De nem tud dolgozni. A betűk alakokká folynak össze szemei előtt. A főkönyv lapjáról az első ideál int feléje:

— Ádám! Te összetörtél, én ifju maradtam. És ifju akarok maradni örökre. Te meg fogsz halni. Én nem akarok veled együtt elmúlni. Te hoztál létre, követelem, hogy gondoskodjál a fenmaradásomról. Érted! Követelem?

— Nem lehet — nyögi Ádám és eltakarja kezeivel arcát.

— És ekkor az ideál elkezdett sirni. Kék szemeiből könyek patakzottak.

— Óh Ádám ments meg! Olyan fiatal vagyok, úgy félek a haláltól!

Ádám úgy érezte, mint ha lázas agya szét akart volna szakadni. Nem tudta már, mit csinál. Fogta a kalapját és hazarohant.

Otthon elővette a palettát, ecseteket, (a kísértés óráiban vette meg, már régen, de egyszer sem mert hozzájuk nyulni.) Most lázas sietséggel kezdett festeni.

Mikor készen volt a kép, gyönyörrel állt meg előtte. Az első ideált ábrázolta; egy szőke haju, halvány arcú leány arcát, a ki

buzavirágkék szemeit a megdicsőülés kifejezésével emelte az égre!

És aztán Ádám hosszasan nézte művét. Nem érezte már a csalódás keserűségét, csak az átél ábrándok édességét.

Egyszerre valami hidegséget érzett szíve körül.

Mik röppentek be a nyitott ablakon? A régi ábrándvilág ködalakjai. Körülrajongják Ádámot és a fülébe sugják:

— Ádám, visszatértünk, hogy megoszszuk veled az elmúlást!

Az örökifju ideál leszállt a képről és lefogta Ádám szemeit.

A kép pedig kiszállt a világba, az emberek ezrei jártak bámulására, a lapok himnuszokat irtak róla s egy fiatal asszony nevét említették, kihez a megszólamlásig hasonlított. Az asszony megnézte a képet, ráismert önmagára s koszorút vitt a festő sírjára. Meglátogatta a házat is, a hol az a kép készült, beszélt a festő apjával és megnézte a fia fotografiáját. Nem emlékezett rá, hogy valaha látta volna. Aztán kikérdezték egymást, az apa és az ideál, oda jött a hivatal főnöke is és mindhárman csak annyit mondtak: érthetetlen . . . csodálatos . . .

Alamuszi Ádámot nem értették meg a halála után sem, a mint nem értették az életében. Azért kellett meghalnia . . . minden lángész sorsa ez, melyet meg nem értenek.

ban végre is hajtott. Egy szép reggel eltávozott hazulról, ünneplő ruhájában, azzal, hogy a templomba megy. S nem is tért haza többet. Elment máshová, ki a szülővárosából, ismeretlen vidékre, ismeretlen emberek közé s szegény szüleinek még egy utolsó isten hátsódot sem mondott. Ezek csak várták, várták haza, majd jelentést tettek szökéséről a hatóságnak, a hol a leány köröztetését elrendelték. S meglehet, hogy a kis Reisinger Aranka tolonclelével fogja a regényét befejezni.

— **(Himen táblája.)** A pécsvárosi anyakönyvvezetői hivatal házassulandók ki hirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Pollák Viktor János, róm. kath., Pécs — Übl Vilma, róm. kath., Gyűd;

dr. Schön Samu, izr., Kaposvár — Tausz Sarolta, izr., Pécs;

Dobra Imre, róm. kath., Pécs — Schultz Mária, róm. kath., Pécs;

Schillinger János, róm. kath., Pécs — Bayer Katalin, róm. kath., Pécsvárad;

Hofbauer József, róm. kath., Pécs — Kostorini Mária, róm. kath., Pécs.

— **(Birósági építkezések.)** A mohácsi kir. járásbiróság céljaira átalakítandó „Kereszt“-vendéglőnek, továbbá a pécsvárad kir. járásbiróság számára átalakítandó lovassági laktanyának átalakítási munkálataira tartandó árlejtés napjaul a pécsi kir. törvényszék elnöke jövő hó 9 ik napját tűzte ki, a mely alkalommal délelőtt 11 órakor a pécsi kir. törvényszéknél az elnöki irodában megtartandó árlejtésen e birósági építkezések ki fognak adatni.

— **(Kárvallottak kerestetnek.)**

Özv. Reiber Jánosné szül. Lengyel Anna, jelenleg férjezett Fülöp Ferencné kisvejeke lakosnó lopási bűntügyéből kifolyólag tartott házkutatások alkalmával a vádlottnál lefoglaltattak többek között: 7 és fél méter fehér vászon, drb vörös asztalterítő, 2 méter kockás kanavász, 3 és fél méter kék csikos, 5 és fél méter veres csikos kanavász, 1 drb fekete atlasz, és 1 drb gyapju fejkendő, mely tárgyaknak tulajdonosai eddig még azok átvételére nem jelentkeztek. A kir. törvényszék most tehát felhívja a meglopott ismeretlen tulajdonosokat, hogy a jogos tulajdonaikat képező tárgyak átvételére a pécsi kir. törvényszéki irodaigazgatónál egy év alatt annál inkább jelentsék be a tárgyakhoz való jogos igényüket s azok átvételére személyesen jelentkezzenek is, mert az egyévi határidő leteltével a lopott tárgyak a törvényben előirt célra fognak fordíttatni.

— **(Bar.-Baán millenniumi ünnepe.)** Valóban dicséretreméltó és hazafias magyar érzésről tanuskodó határozatot hozott Baranya-Baán képviselőtestülete, mely a község millenniumi ünnepére vonatkozik. A németajku, de magyar érzelmű lakosság egy szívvel-lélekkel elhatározta, hogy a millenniumot nagy ünneppel ülik meg, melyet május hó 9-én tartanak s melynek költségeire 350 frtot szavaztak meg. Ez összegből 50 frtot arra a nemes célra fordítanak, hogy belőle a magyar nyelvben jó előrehaladást felmutató iskolásgyermekeket jutalmazzanak meg, még pedig valíáskülönség nélkül. S határozatilag kimondták azt is, hogy a millennium emlékére ezentul minden

évben jutalmakat osztanak ki a magyar nyelvet sikerrel tanuló iskolásfiuk között s a község amerikai szőlőtelepét — mely különben olyan szép és terjedelmes már, hogy jövő őszre ingyen adhatnak belőle szőlőveszszőket a lakosságnak — „Millenniumi szőlőtelep“-nek nevezik el. Maga a május 9-iki ünnepély a következő lefolyású lesz: reggel 9 órakor ünnepélyes istentiszteleten jelenik meg a község lakossága s onnan zászlók alatt az iskolához vonul, a hol az iskolai ünnepséget tartják meg és ez alkalommal osztják ki a magyar nyelvben sikeres haladást felmutató növendékek közt a jutalmakat. Az iskolai ünnep után a község főterén a millennium emlékére millenniumi fákat ültetnek s zeneszó és hazafias énekek közben járják be az utcákat. Délután nagy népünnepély lesz, a hagyományos ökrstútéssel és egyéb látványosságokkal, a mit aztán virradtig tartó táncmulatság fejez be. Így ünnepli meg a németajku Bar.-Baán hazafias magyar érzelmű lakossága a magyar nemzet ezeréves fennállásának emlékét s ez első sorban Uray Atala esperesplébános és Kossinuszky József közéleti jegyző érdeme, kik buzgón fáradoznak ugy a község hazafias érzelmeinek megerősítésében, mint különösen abban is, hogy a lakosság az ezeréves ünnepet ily szép és dicséretes módon ünnepelje meg.

— **(A kinek nem parancsol a rendőr.)** Miseta Sándor, buzási (somogy-megyei) illetőségű kocsislegény egy alkalommal hatalmas mulatást vitt véghez, a melynek végeztével az utcai publikumot inzultálta és részeg állapotban illetlen trágárságokkal botránkoztatta. Persze, egy rendőr mihamarább mellette termett s csendre szólította fel. Miseta Sándorban azonban nem azért volt bor, hogy a rendőri felhívásnak engedelmeskedett volna. Ellenkezőleg, nagy hangon kinyilatkoztatta, hogy ő neki holmi rendőr ne parancsolgasson s ne háborgassa a kedvtelésében. Ekkor aztán a rendőr be akarta kísérni, de ő nem engedelmeskedett s ellene szegült, ugy, hogy az csak egy másik rendőr segítségével tudta bevinni a kóterba. A hol mikor a részegséget kialudta, szabadon eresztették ugyan, de hatóság elleni erőszak miatt feljelentették a törvényszéknél. Ettől aztán annyira megijedt Miseta Sándor, hogy megszökött s gondja volt rá, hogy ki se tudja meg, hová ment. Most körözik a megszökött kocsist.

— **(A veteránok millenniumi ünnepélye.)** Az első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület jövő hó 3 án (vasárnap) délután, az egyesület helyiségében (Tettye utca 6. szám alatt) a haza ezeréves fennállásának megünneplése céljából saját egyesületi alapja javára táncsal egybekötött ünnepélyt rendez. Az egyesületi kerthelyiség ez alkalomra izlésesen feldiszitve és számos lampionnal pazar fénynyel kivilágítva leend. A séta és tánczenét az egyesületi zenekar szolgáltatja. Ételekről és italokról Cirják Pál egyesületi vendéglős gondoskodik. Belépti díj 20 krajcár. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak. Kezdeté délután 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg.

— **(Új tanítói állások.)** Tolnávármegye tevékeny kir. tanfelügyelője, a közgazgatási bizottsági ülésen bejelentette, hogy legutóbb meglátogatta a szegzárdi r. k. iskolákat s azt tapasztalta, hogy az alsó és újvárosi iskolák tantermei a növendékeket befogadni képtelenek. E végből megtette a szükséges lépéseket, hogy ugy az alsó mint az újvárosban a tantermek száma egygyel szaporíttassék. Így, miután a főgymnázium megnyitása a miniszter által egy V. és VI. osztály felállításától tétetett függővé s miután egy belvárosi tanító nyugdíjba megy, Szegzárdon a legközelebbi tanév elején egyszerre négy tanítóra lesz szükség.

— **(A kinek két ura van.)** Molnár Katalin Bellai Sándorné az az asszony, a kinek két ura van. S erre nem is a bigamia bűnös útján, hanem a sorsnak ama rendelkezése folytán tett szert, hogy a férje, Bellai Sándor valami „lőeltávolításért“ börtönbe került, s ő megúván a magányos szalmaözevegységet, bizony elfogadta Pruzsók Máté udvarlását s valami fél évvel ezelőtt közös háztartásba is lépett velé. S olyan jól megfértek együtt, hogy az asszonynak eszébe sem jutott a „másik ura“ s az a körülmény, hogy épen most van itt az ideje a — kiszabadulásnak. Annyira nem jutott eszébe, hogy tegnap este, mikor beállított a házukba egy jövevény, nem is akarta megismerni, hogy az a férjeura. Persze a férj ebbe a felfordult állapotba nem akart belesnyugodni. Helyettesét bottal kergette ki a házból, az asszonynyal pedig a kezejárásáról ismertette meg magát. A családi tragikomédia most a bíróságnál nyer folytatást és befejezést.

— **(Női bossu.)** Tegnap este 9 óra tájban a Márton utcán hatalmas verekedést produkált két asszony. Ugyancsak ütötték agyba-főbe egymást s lármájukra kisereglett a lakók nagy része és azértválasztották a verekedő asszonyokat. A mint aztán előadásukból ki lehetett venni, a két asszony már régi haragosa egymásnak valami családi viszálykodás miatt s most hogy ez utcában véletlenül összetalálkoztak, hát kitöltötték a bossujukat egymáson, a miért most majd a bírósághoz kerülnek.

— **(Megvadult utcaseprő.)** Nagy riadalmat okozott tegnap este a Radonai-utca egyik házában egy ott lakó utcaseprő, a ki a házbellekkel valami miatt összeveszvéen, a legbrutálisabb módon támadta meg az ott lakókat, egy védtelen asszonyt és leányát s életveszélyes fenyegetésekkel illette őket. Később pedig rálesett az asszonyra s azt, mikor az udvar hátsó részébe ment, ott meg akarta várni s többször meg is ütötte. Ez azonban nem volt elég a megvadult páriának, hanem még egyszer rá lesett a gyenge, védtelen nőre s azt fojtogatni kezdte s csak az összeszaladt házbellek birták kivenni a kezéből. A dolognak folytatása lesz a bíróságnál és a rendőrségnél s az emberbőrbe bujt vadállat bizonyára méltó büntetést fog kapni.

— **(Elcserélt oldalak.)** Korán sem valami szenzációt írunk meg, szives olvasóink, e cím alatt. Csak lapunk tördelőjét segítjük ki a bajból, ki most folyó regényünkbe — legutóbbi számunkban — tévedésből hibát csusztatott be, a mennyiben két oldalt elcserélt. Ugyanis a IX. fejezet utolsó lapját, a 165. oldalt a X. fejezet 3. lapjának, a 168. oldalnak helyére tördelte, a mit ugyan most már kikorrigálni nem lehet, de az ő nevében is szives elnézést kérünk érte olvasóinktól.

Művészet, irodalom.

○ Az első Küry-est Pécsen. Ünnepe volt tegnap a pécsi nemzeti színháznak, mert Küry Klára, a budapesti népszínház országos hírvé divája mutatkozott be közönségünknek egyik legjobb szerepében, a „Nebántsvirág“-ban. A közönség a tulságosan emelt helyárák dacára minden zugában megtöltötte a színházat s Küry Klára büszke lehet arra a sikerre, melyet már első felléptével aratott. Nem mintha tán nem lett volna része már zajosabb ovációkban is, hanem mivel éppen Pécsen aratta ezt a diadalt. A mi publikumunk nagyon nehezen melegszik fel, tetszést soha nem szokott előlegezni s annak nyilvánításában is mindig szűkmarku: s mégis tegnap a lelkesedés oly kitöréseit láttuk, a minők nálunk eddig ismeretlenek voltak. Minden felvonás után 7—8-szor tapsolták ki a kedvenc művésznőt s minden megjelenése újabb és viharosabb éljenzésre ragadta a közönséget, játék közben pedig vége-hossza nem volt a lelkes ujjazásnak, a minék a vendégművésznő, kinek első megjelenése alkalmával a nézőtérről hatalmas és diszes virágcsokrot nyújtottak fel, szíves készséggel eleget is tett.

De hát mindezt a lelkes ovációt a legteljesebb mértékben meg is érdemelte Küry Klára, a kinek kedvesebb és természetesebb „Nebántsvirág“ még alig fordult meg a színpadon. Az az utánozhatatlan játszi pajkoság, a melyet a vendégművésznő ebben a szerepben a legdiszkrétebb szenteséggel párosítva állít szemünk elé, valóban alkalmas arra, hogy feledtesse velünk, mikép az előtünk mozgó alak csak a mások eszméinek és gondolatainak interpretálója.

Küry Klára mellett a környezet termé-

szetesen teljesen elmosódott, csak Polgár Celestin-Floridóra érdemel különös dicsőretet, kinek a Follinuszzal, e szerep itteni megteremtőjével való összehasonlítás éppen nem válik hátrányára. Jók voltak még Benkő Jolán a fejedelemszöny és Boros az őrmester kisebb szerepeiben, de Gyarmathy, Erdélyi, Bognár tegnap éppen nem feleltek meg a várakozásnak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénytörés.

§ Nézd meg a lovat, lopd el a tyukot. Lőrinc József és ifj. Horváth János a múlt év telén egy hideg decemberi napon bejöttek Német-Ürögről Pécsre s itt, elkezdve a Czirják vendéglőjétől, végigjárták sorban a siklósi-országi kocsmákat, majd pedig Rácvárosra is kivetődtek s délután már ott iszogattak a Blau-féle bormérésben. A mint itt fogyasztották a fillokszeramentes borokat, bevetődött hozzájuk egy ürögi ismerősük és elpanaszolta, hogy hiába járt a bicsérdi vásáron, a hol lovat akart venni, de nem volt fiakkerló eladó egy sem. A mint így panaszkodik, éppen betoppan Bodonyi János fiakkeros, a ki nyomban azzal áll elő, hogy neki van eladó fiakkerlova; csak jöjjön és nézze meg a vevő. Velük együtt elmentek Lőrinc József és ifj. Horváth János is, hogy ők is megnézik az eladó lovat. S mikor az istállóban voltak, feltűnt nekik, hogy vagy egy tucat tyuk is van ott s mindjárt arra a gondolatra jöttek,

hogy a tyukokat milyen könnyen ellophatná akárki is éjszaka; csak be kellene az istálló ablakát feszítenie, azon bemászni s összeszedhetné mind a meglehetősen kövér aprójószágokat. Alkalmot szűi a tolvajt: tartja a közmondás. S es beteljesedett a két atyafin is, mert éjszakának évadján csakugyan odalopózkodtak az istállóhoz és Lőrinc József befeszítvén az ablakvasat, bemászott az istállóba, ott összeszedgette a 12 darab tyukot és kiadogatta a kint őrködő ifju Horváth Jánosnak. Azután a tyukoknak közös erővel kitekérték a nyakát s egy székbe rakván, behozták Pécsre s itt árulták a szigeti országúti kocsmákban. Azonban vesszükre, mert a rendőrség elcsípte őket s ők csakhamar beismerték az egész lopási históriát.

Betöréses lopás büntetvével vádolva állt ma a két atyafi a pécsi kir. törvénytörés előtt s Lőrinc József 7 havi, ifj. Horváth János 6 havi börtönt kapott. Az ítélet ellen az elítéltek felebbezték és felebbezett dr. Sey László védőügyvéd is; de a kösvádó sem nyugodott meg az ítéletben, hanem az elítéltek terhére súlyosbításért ő is felebbezett.

§ A szerelem szégyene. Hauck Erzsébet vémenői, 19 éves leányzó tilos szerelmi viszonyt folytatott valakivel. Hogy kivel, az nem tartozik a dologra, de az már igenis ide tartozik, hogy a szerelmes leányzó azt vette észre, hogy anyává lesz, mielőtt — asszony lenne. Búsult ezen nagyon, szégyenében már öngyilkosságra is gondolt, mikor Bauer Anna Schöndorf Mihályné ajánlkozott, hogy segít a baján s megmenti a szégyentől. A kuruzsló rábeszélésének engedett a leány s lett is eredménye az asszony módszerének, mert Hauck Erzsébet egy időelőtti, kifejtetlen gyermeket szűt, a ki pár percnyi

férjem is; különösen, a mióta ön elűtötte kezéről a képviselőséget.

És itt ismét mosolygott az asszony.

— No, ne kérjen bocsánatot. Én, tudja, jobban is szeretem, hogy így történt. Így legalább Géza tovább is törni fogja magát nagy céljai után és én minél jobban élhetek egyetlen szenvedélyemnek: szerepelnem a nagy világban, mint egy sokra hivatott, de még tehetségeinek tért nem talált előkelő és gazdag ur felesége. A propos, hát az ön felesége? Bizonyára . . .

— Évi otthon van Kerékvárott. Gyengélkedik s az orvosok rendelete miatt nem is jöhet fel Pestre lakni.

Saulnak nem tetszett, hogy Vas Aranka Éviről kérdezősködött. Valami kacérságot látott ebben, a mi azonban csak még jobban növelte a bámulatát ez iránt az asszony iránt, a kit nem tudott megérteni.

És egyszerre csak arra a gondolatra jött, hogy végre is tisztába kell vele jönnie: tisztába jönnie azt illetőleg, hogy mit tartson felőle.

S minden bevezetés nélkül, csak egy kissé jobban előrehajolva ültében Vas Aranka felé, hogy szemével erősen beletekinthet annak szép arcába és aztán így szólt:

— Tagadhatatlanul, asszonyom, én nem tudom önt megérteni. Nem tudtam megérteni akkor sem, mikor először láttam, mint Kövári Géza feleségét; akkor sem, mikor azon a mulatságon — talán táncban megszedülve egy kissé — azt mondta nekem, hogy boldogtalan . . .

mét Pestre utazott, mert jelen akart lenni az országgyűlésnek éppen aznap megnyitását. Fájdalom, nem volt abban a bucsucsókbán; de annál több volt az asszonyi okosság, a lemondás, melyet a bizalom erősi-tett urának jövő sikereiben.

Saul szinte úgy volt most, hogy mi se foglalkoztatta, mint a jövendő. Érezte, hogy most nyílt csak meg előtte az igazi pálya, hol lelke eszményeiért küzdjön s tudva, hogy biznak is benne választói, mert hiszen megválasztatása még a sajtóban is csodálkozást keltett mivel senki sem hitte, hogy a régi kormányparti kerületet, egy olyan nagy pártu és gazdag jelölttel szemben, mint Kövári Géza, egy ellenzéki képviselő nyerhesse el.

Ez a gondolat foglalkoztatta akkor is, mikor a vonatra felszállt s kalaplevéve üdvözölte a perronon tőle elkészülő ismerőseit. Aztán a kocsiszakasz folyosóján találomra odalépett az első ajtóhoz s benyitotta azt.

Egy nő ült abban, a ki kíváncsian fordult feléje s a mint meglátta, mosolyogva szólt:

— Jó reggelt, képviselő ur, ön is utazik? Nos, legalább nem unatkozom végig még a Pestig lévő utat.

És kezét nyugtatta feléje, mintegy bátorítva, hogy lépjen be; mert Dömeházi tétovázva állott az ajtónál.

— Jöjjön, jöjjön. Igaz, hogy ez nem dohányzó kupé, de én megengedem, hogy rágyujthat. Vagy talán nem is olyan szenvedélyes dohányos már, mint hajdanában?

A nő, a ki gyors egymásutánban mondta e szavakat, lágy, zengzetes hangján, Kövári Gézané volt.

élet után meghalt. De hát a dolog nem maradt még sem titokban, sőt a hatóságnak is tudomására jutott s a megindított vizsgálat eredményeképp az asszony és a leány magzatelhajtás miatt lettek vád alá helyezve. Ma tartotta meg ügyükben a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, mely alkalommal Hauck Erzsébetet — a végtárgyalás adatai s a törvényszéki orvos véleménye alapján — a terhére rótt vád és következményei alól felmentette; Bauer Annát pedig közegészség és testi épség elleni kihágásban mondta ki bűnösnek s reá 50 frt pénzbüntetést, illetve 5 napi fogságot mért. Mint-hogy azonban az elítélt asszony 3 hónapig vizsgálati fogságban volt, ezzel bőven kitöltte a rá mért büntetést s így az ítélet egy szerszind végrehajtottá is vált.

§ A törvényszéki elnök házi szarkái. Bedő János és Horváth János favágók a múlt év októberének egy szép napján a pécsi kir. törvényszék udvarán favágással foglalkoztak. Ilyen alkalmából astán többször vették észre, hogy az udvarból nyíló pincébe a törvényszéki elnök cselédje lemegy s onnan jófajta italokat rejtő butelliákkal tér vissza. Ez astán annyira felcsigázta a szomszédokat, hogy végre is megegyeztek abban, hogy estére ők is hoznak abból a pincéből olyan karcsu butelliákat. Ugy is történt. Bedő János a pince lécajtáját felfeszítve, lement oda és 4 üveg pezsgőt s 2 üveg asztali bort hozott fel, miközben Horváth János őrt állt. A lopott itókat elvitték astán ez utóbbi lakására s ott elfogyasztották. Persze a dolog reájuk bizonyulván, ma álltak a pécsi kir. törvényszék előtt, a hol a végtárgyalás fejleményeihez képest Bedő János 6 havi börtönt kapott betöréses lopás büntetése miatt, Horváth Jánost pedig orgazdasággért 2 havi fogságra ítélte a törvényszék, a mi

ellen természetesen appelláltak az elítélt tolvajok, mert egy kissé drágállották azt a 4 üveg pezsgőt és 2 üveg bort, olyan nagy árban!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 22-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A millennárius emlékművekről szóló javaslatot Hegedűs Sándor előadó ajánlotta elfogadására.

Ugron Gábor ezután kijelentette, hogy mindenkit kellemetlenül érintett, hogy a király nem vesz részt a diszülésen, pedig hát Zágrábban megjelent kisebb jelenségtű diszülésen és több jótékony egyesület ülésein. Királyaink a régi időkben jelen voltak az országgyűlésen. Azt hiszi, hogy a király mostani elmaradása a kormány hibája, a mely pártcélokra akarja kihasználni az ez redévi ünnepeket. Beszéde végén felvilágosítást kér a szépművészeti muzeum dolgában.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök feleli, hogy a király oly mértékben vesz részt az ünnepeken, a milyenre példát a múltban alig lehet találni. Hisz a tegnapi elfogadott javaslatban is dokumentálta együttérzését a nemzettel.

Hegedűs előadó újabb felszólalása után

Wlassich Gyula kultuszminiszter megadta a felvilágosítást a szépművészeti muzeumra illetve a régóta húzódozó Pulszky-ügyre vonatkozólag. Pulszky Károly kezén tényleg 56.000 frt eluszott, a melyet azonban testvére, Pulszky Ágost már megtérített és így az államkincstárnak károsodása nincs.

Ezután a javaslatot teljes szövegében megszavazták és az ülés fél kettőkor véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Papakosztát elfogták.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Papakosztát, a híres betörőkirályt, a ki hét-főn éjjel megugrott a pestvidéki törvényszék fogházából, a csendőrség ma reggel Szent-Endrén elfogta. Megvasalva kísérték vissza, a hol most bizonyára jobban fognak reá vigyázni.

— **Fehérváry b. újabb stik-
lije.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bernát Béla orsz. képviselő ma reggel provokáltatta Fehérváry bárót Szederkényi Nándor és Okolicsányi László által. A miniszter ma délutánra ígérte segédei megnevezését. Az ügy a snajdig miniszternek egy nem a legfinomabb kiszólásából keletkezett.

— **Magyar miniszterek Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma külön kihallgatáson fogadta Lukács László és Darányi Ignác minisztereket.

— **A beteg Rajzkrix miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Krieghammer közös hadügyminiszter ma Meránba érkezett, a hol üdülés szempontjából hosszabb időt tölt. Hír szerint itt várja meg nyugdíjaztatását.

— **A szerb király Buda-
pesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sándor szerb király Belgrádba utaztában ma kiszállott Budapesten és az egész napot ott töltötte. Lakást az „Angol királynő“ szállodában vett.

És Saulnak végre is, hogy ne látszék meglepettnek, tartózkodónak, be kellett lépnie és helyet foglalnia, szemben vele, hol az asszony helyet mutatott neki.

A vonat e pillanatban egy éleset fűtött és nagy zökkenéssel, zakatolva indult ki a pályaudvarról Budapest felé.

— Igazán asszonyom, ez kedves meglepetés . . .

Kezdte Saul a beszédet, hogy mondjon valamit.

— Ugyan hagyja el, kérem. Vágott szavába nevetve Kővári Géza felesége. Tudom hogy illendőségből mondja ezt ugyis. Magában pedig azt gondolja: Hát ezt megint utamba hozza balvégzetem?!

Saul egy mozdulatot tett s ajkán a tiltakozás szava tört ki.

— De asszonyom . . .

— No ne féljen! Üljön csak nyugodtan. Most nem fogok panaszkodni, nem, nem!

S a hogy ezt mondta Kővári Gézáé, kinyújtotta a kezeit hozzá értette Saul karjához. Meleg volt, forró volt az a puha kis kéz, melynek érintése szinte megrázta a férfit, mint a delejes áram megrázza azt, a kihez ér.

— Furcsa is lenne, ugyebár, ha egy asszony, a kivel a vonaton véletlenül összetalálkozunk, panaszokkal állana elő. Még akkor is furcsa lenne, ha az az asszony már egyszer panaszkodott nekünk. Igaz, hogy mulatság hevében, tánc mámorea közt, zene rikoltó hangjainál, de mégis csak panaszkodott s a mit mi pár perc múlva úgy elfeledtünk, mintha sohasem hallottuk volna.

Valami szemrehányás volt a hangjában s a mosoly helyett haragos dac villant meg az arcán.

Saul szólani akart, de nem engedte.

— Tudja, jobb is. Magam is szégyeltem aztán magam előtt az egész dolgot. S azért a tapintatért, hogy nem kereste velem a találkozást később, becsülni tanultam. És most már tudja mit? Vegyük úgy, mintha most találkoznánk először hosszú idő után és beszél-gessünk. Mindenek előtt megmagyarázom, mért utazom éjjel s egyedül. Dömeházáról jövök. Felköltöztünk a fővárosba s nekem még egy utolsó gazdaasszonyi rendelkezést kellett tennem a pusztákon a cselédség között. Későn este birtam a kulcsárnémmal rendbe jönni. Bekocsiztam hát Dömeházára; ott szálltam fel a vonatra s most itt vagyok. A férjemet bár elfoglalja a pesti élet; ő hát előbb felment s azért utazom most egyedül.

Dömeházi Saul csak nézte az asszonyt. Nézte és azon gondolkodott magában, hogy milyen szép, milyen hódító, milyen nyílt és mégis milyen megközelíthetetlen az. A magas, karcsu termet, melyre odasimult az utazó köpeny; a domboru kebel, mely szabályosan, lassan emelkedett fel s alá; a szép, fehér arc, melyen állandó pirosság honolt, mint a márvány fehér színe alatt a piros erek sokasága: mind, mind olyan kívánatos, olyan vonzó és mégis olyan hideg volt egyszerre. Az a két szem pedig megbüvölt, lángra gyújtott, majd tiltóan parancsolt vissza: egyik pillantása csupa láng, másik pillantása csupa jég volt.

— Tehát a fővárosban fognak lakni, asszonyom? Kérdezte, csakhogy mondjon valamit.

— Ott. Meguntam ezt a kisvárosi életet. Megunta

— **Munkácsy itthon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy Mihály ma délben Párisból, Bécsen keresztül Budapestre érkezett. Világhírű festőművész hazánkfi — mint tudva van — Budapesten fog letelepedni.

Szerkesztői üzenet.

Több eszinházlátogató. Ezzel az aláírással hozzánk beküldött közlemény közlésétélre nem vállalkozhatunk, mert a beküldők neveit legalább a szerkesztőségnek ismernie kell.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JOZSEF
 kiadó.

Sütőde és ház eladás.

Baranyamegye **Szászvár** községben, mely bányatelep és nagy vidékkel bir, egy **20 év óta fenálló, jó forgalmu konkurrenzia nélküli**

sütőde házzal

együtt jutányos feltételek mellett eladó.

Bővebbet a tulajdonos **Mayer György** sütőmesternél Szászvárott.

24874 sz.
 tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy **Ulrich Kornélné szül. Ackermann Anna** végrehajthatónak **Ackermann János** végrehajthatást ezenvedő ellen 300 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbíró-ság területén levő, Kátoly község határában fekvő, a kátolyi 33. sz. tjkvben felvett I. 3/4 telekből és 24. sz. házból **Ackermann János** alperes nevében álló fele résznek 1379 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 11-én. d. e. 10 órakor Kátoly községben a bíróság által megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 137 forint 90 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni

Pécsett a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1895. évi október hó 28-án.

Bogyay Pongrácz
 kir. törvényszéki bíró.

Vendéglő áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a pécsi városház kibővítése következtében a jelenlegi helyiségemből kiköltözködni kényszerülve, helyben a **Schwarz-féle palotában** levő

VIGADÓ-VENDÉGLŐT

a táncsterem és összes mellékhelyiségekkel együtt **f. évi május hó 1-én** átveszem, a hol e ismert jó izletes ételek és kiváló hamisítatlan italok egész napon át pontos és előzőkeny kiszolgálása mellett kaphatók; és azon leszek, hogy **17 év óta** belém helyezett bizalmat továbbra is kiérdemeljem.

Elvállalok bérletet ebéd és vacsorára a házban és házon kívül, továbbá: **bankettek, lakodalmak és egyéb ünnepélyek vendéglői el-látását** a legjutányosabb árak mellett.

Uj üzletemet a n. t. közönségnek becses pártfogásába ajánlva, maradok

Pécsett, 1896. április hóban

mély tisztelettel

Hirczy Ferencz

vendéglős.

1071. sz.

Eln. 1896.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék elnöke közölni teszi, miszerint **Mohács nagy-községben** az ottani kir. járásbíró-ság céljaira részben átalakítandó, részben új-ból építendő ugynevezett

„Kereszt vendéglő“ építkezési munkálatainak

vállalat utján való biztosítása végett **Pécsett a kir. törvényszék elnöki irodájában 1891. május 9-én d. e. 11 órakor** verseny tárgyalás tartatik.

Vállalkozni szándékozók által beadott zárt ajánlatok csak abban az esetben vétetnek figyelembe, ha szabályszerűen felszerelve **1896. május 9-én d. e. 11 óráig a kir. törvényszék elnöki iktató hivatalába** beérkeznek; később beérkezett, vagy szabályszerűen fel nem szerelt s az alábbi feltételeknek meg nem felelő zárt ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Vállalkozni szándékozók tartoznak az építkezésre előirányzott **15451 frt 3 kr.** összes építési költségnek 10%-át az az **1545 frt 10 krt** oszt. ért. bánatpénzül a pécsi kir. adóhivatalnál készpénzben, vagy óvadékképes papirokban letétben helyezni, s a bánatpénz letételéről szóló elismervényt a benyújtandó zárt ajánlathoz csatolni.

Az írásbeli zárt ajánlat 50 kros bélyeggel ellátandó, saját kezűleg aláírandó, s abban kiteendő: az ajánlattevőnek neve illetve ha többen vannak nevei, s utóbbi esetben az is, hogy az ajánlat tekintetében egyetemleges felelősséget vállalnak, a polgári állás, lakhely, az ajánlattevő cége, továbbá tisztán és minden kételyt kizáró módon számokkal és betűkkel az az egységi ár, melyért ajánlattevő, az építkezést elvállalni hajlandó, vagy az a százalék, melynek a költségelirányzati összegből való leengedése, esetleg felülfizetése mellett az ajánlat tárgyát képező munkákra vállalkozik.

Ezenkívül az ajánlatnak tartalmaznia kell az ajánlattevő abbeli nyilatkozatát, hogy az építési terveket, az előmért költségvetést, az aláírandó szerződés tervezetét, az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételeket és a helyi viszonyokat teljesen ismeri.

Az építkezési tervek, az előmért költségvetések, a köendő szerződés tervezete, az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételekkel a kir. törvényszéki elnöki irodában naponként d. e. 9—12, és d. u. 2—5 óráig megtekinthetők.

Pécs, 1896. ápril 21-én.

Sávol Kálmán

kir. curiai bíró, kir. törvényszéki elnök.

389. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-
ság 1896. évi 4532 számú végzése következtében
Fischer Ferenc ügyvéd által képviselt Pécsi
Takarékpénztár javára Pertl Jozefa ellen
1800 frt a járulékaik erejéig foganatosított
kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 18 db
pécsi sertéshizláló és áuraktár részvény-
ből álló ingóságok nyilvános árverésen el-
adtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság
6337 1896. számú végzése folytán 1800
frt tőkekövetelés ennek 1895. november hó
19 napjától járó 6% kamatai és pedig ösz-
szesen 11 frt 55 krajcárban bírósággal már
megállapított költségek erejéig Pécssett a
törvényszék árverelő szobájában leendő
eszközlésére 1896. évi április hó 28 napjá-
nak d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz
a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében kész-
pénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek
becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi április 17.
napján.

Fonyó István.

kir. bírósági végrehajtó.

1072. sz.

Eln. 1896.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék elnöke közhírré teszi, miszerint **Pécsváradon**
az ottani kir. járásbírótság céljaira átalakítandó

volt lovassági laktanya építkezési munkálatainak

vállalat útján való biztosítása végett **Pécssett a kir. törvényszék elnöki**
irodájában 1896. május 9-én d. e. 11 órakor versenytárgyalás
tartatik.

Vállalkozni szándékozók által beadott zárt ajánlatok csak abban az esetben
vétetnek figyelembe, ha szabályszerűen felszerelve **1896. május 9-én d. e.**
11 óráig a kir. törvényszék elnöki iktató hivatalába beérkez-
nek. Később beérkezett, vagy szabályszerűen fel nem szerelt s az alábbi feltételek-
nek meg nem felelő zárt ajánlatok figyelembe vétetui nem fognak.

Vállalkozni szándékozók tartoznak az építkezésre előirányzott **8520 frt**
89 kr. összes építési költségnek 10%-át az az **852 frtot** bánatpénzül a pécsi
kir. adóhivatalnál készpénzben, vagy ovadékképes papirokban letétben helyezni, s a
bánatpénz letételéről szóló elismervényt a benyújtandó zárt ajánlathoz csatolni.

Az írásbeli zárt ajánlat 50 kros bélyeggel ellátandó, saját kezűleg aláírandó
s abban kiteendő: az ajánlattevőnek neve illetve, ha többen vannak nevei, s utóbbi
esetben az is, hogy az ajánlat tekintetében egyetemleges felelősséget vállalnak, a
polgári állás, a lakhely, az ajánlattevő czége, továbbá tisztán és minden kételyt
kizáró módon számokkal és betűkkel az az egységi ár, melyért ajánlattevő az épít-
kezést elvállalni hajlandó, vagy az a százalék, melynek a költségelirányzati összegből
való leengedése, esetleg felülfizetése mellett az ajánlat tárgyát képező munkákra
vállalkozik.

Ezen kívül az ajánlatnak tartalmaznia kell az ajánlattevő abbéli nyilatko-
zatát, hogy az építési terveket, az előmért-költségvetést, az aláírandó szerződés
tervezetét, az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételeket és a helyi
viszonyokat teljesen ismeri.

Az építési tervek, az előmért költségvetése, a kötendő szerződés tervezete,
az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételekkel a kir. törvényszéki elnöki
irodában naponként d. e. 9—12, és d. u. 2—5 óráig megtekinthetők.

Pécs, 1896. április 21-én.

Sável Kálmán

kir. curiai bíró, kir. törvényszéki elnök.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer-
elentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint
26 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedörzsölésként alkalmazható, kő-
nyelű, szűznél, tagzaggatásnál és meghűtésekkel és az orvosok által be-
sősékre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gy-
korta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szesz, hanem igazi
népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árban majdnem minden gyógyszerár-
ban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest-
Béveásárás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bé-
utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes
üveget „Horgony” védjegy nélkül nem vállalhat utasítva vissza.
Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállító, Rudolstadt (Thüringia).

Vendéglő-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint

VENDÉGLŐI ÜZLETEMET

a „Nádor” szálloda éttermébe helyeztem át, hol kitűnő ételek- és
italokkal fogom a n. é. közönség igényét kielégíteni, miért is kérem
nagybecsű pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Skrobay István

vendéglős.

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, József-körut 41. szám alatt.

Ajánlja: a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő garnitúráit,
ipari czélokra alkalmas „Compound” lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

1896. évi augusztus 1-től Váczi-körut 32. és József-körut 41. sz. alatt.